

Külaskäik Rahvusooperisse Estonia

Üle kahekümne Estonia Seltsi Rootsi osakonna liikme külastas Rahvusooperit Estonia 18. oktoobril. Vaatasime/kuulsime Charles Gounodi ooperit "Faust" kahes vaatuses, kestus 2 h 55 min. Libreto on kirjutanud Jules-Paul Barbier ja Michel-Florentin Carré ja pärineb Johann Wolfgang Goethe värss tragöödiast "Faust". Maailmaesietendus leidis aset 19. märtsil 1859.

Gounod' "Faust" on üks populaarsemaid oopereid kogu maailmas, tuntud ka "Margarete" nime all (Saksamaal).

Ooperi on lavastanud Dmitri Bertman, geenius, kes peaks oma kolme Stockholmis, Kuninglikus Ooperis, lavastatud ooperiga (Andrea Chenier, Jevgeni Onegin ja Padaemand), olema tuttav ka Rootsi publikule.

Lavastaja ise on öelnud ooperi kohta tänapäevases maailmas, et nõudluse puudusel jääb Mefisto (saatan) maa peal ilma töota, sest inimesed teevad suure mõnuga tema eest töö ära. Selle tõttu on ka klassikaline versioon ooperist leidnud uued lahendused tänapäevaste aktuaalsete probleemide valguses.

Nii näeb laval täringumängijaid-pettureid, keda vahetevahel on näha ka Drottningatanil Stockholmis, ballipilt muutub bakhanaaliks, kui sellesse sekub äsja kirikurüvetamisega kuulsaks saanud Pussy Riot jne.

ESTONIA Seltsi Rootsi osakond kohtumas sopran Aile Asszonyi (vasakult punases) ja bass Ain Angeriga (sopranist paremal) Estonia talveaias. (Foto: Rein Tarmeti erakogu)

Inimeste himud ja soovunelmad on muutunud kõikelubavateks ning seksuaalsete naudingute ja rikkuse ihalemine on saanud tähtsamaks kui hingeõnnistus. Jumala poole pöördub inimene alles siis, kui tabletid ei mõju, kui kellegagi pole enam rääkida ning hinges on alles jäänud vaid üksindus ja tühjus.

Etenduses on algselt neli suurt rolli, aga Bertman on lavastanud suureks ka ühe väiksema osa, Fausti õpilase Siebe-

li. Siebel viibib laval juba enne etenduse algust ning täidab ka harmooniumimängija koomilist rolli. Seda osa ei lavastanud suureks mitte ainult Bertman, vaid selle ka mängis ja laulis suureks Helen Lokuta, kes üllatavalt hästi sobis koomilist rolli looma, rääkimata tema võluvast laulmisest ning koreograaf Edvald Smirnovi tantsuseadega säramisest.

Tulles nüüd suurte osatäitjate juurde, tuleb kohe mainida, et

nii Ain Angeril (Mefisto) kui ka Aile Asszonyil (Margarete) oli see esietendus. Seda oleks olnud küll raske uskuda, kui nad ise poleks seda meile kinnitanud. Nii veenvalt ja kindlalt said nad oma sooritusega hakkama.

Ei hakka kirjeldama Ain Angeri tüsedat bassihäält ning läbimõeldud näitlemist. Samuti Aile Asszonyi kandvat ja paindlikku sopranit, mis koos näitemänguga andis edasi nii Margarete armastuse kui ka valu

ning hingepiina. Seda tuleb minna ja vaadata ning kuulata ise. Kanada tenor Luc Robert (Faust) oli vääriline partner nii armastatule kui ka saatanale. Rauno Elp Valentini rollis pani mõtlema sellele, kuidas suudab üks laulja pidevas erinevate rollide (peaosade) kaskaadis mitte ainult vastu pidada, vaid aina paremaks ning loovamaks minna.

Kindlasti peab mainima, et vaatamata osatäitjate vähesele koosharjutamise ajale, oli koostöö-koosmäng ning musitseerimine kahtlusetu väga veenev. Ka etenduse muusikaline juht, peadirigent Vello Pähn hoidis kindla käega ooperi terviklikkust ja valvas, et muusikaline ime saaks sünnitud.

Järgmisel päeval oli meil võimalus kohata esinejaid. Estonia nõunik Arne Mikk andis oma avakõnes põhjaliku ülevaate Estonia Talveaia ajaloost. Estonia Seltsi Rootsi osakonna poolt tõi tervitusi Tõnis Tamm. Kohal viibisid esinejatest bass Ain Anger, sopran Aile Asszonyi ja bariton Rauno Elp, kellele anti üle lilli. Ka metsosopran Helen Lokuta oli kutsutud. Esinemise tõttu Helsingis ei saanud ta tulla.

Üldine arvamine oli, et Estonia Seltsi Rootsi osakond võiks veel korraldada ühe sellise külaskäigu Rahvusooperisse Estonia. Sobiv võimalus selleks oleks järgmisel aastal, kui Estonia maja saab saja aastaseks.

REIN TARMET
TÕNIS TAMM